

בית משפט לענייני משפחה בטבריה

תלה"מ 17-01-44176 ע' נ' ע'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת אביבית נחמיאס

תובעת

ב' ש' ע'
באמצעות ב"כ עו"ד רונן סימון

נגד

נתבע

ר' ע'
באמצעות ב"כ עו"ד ברנדס גבריאלה

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21

בפני תובענה רכושית בין בני זוג.

המחלוקת היחידה שנותרה להכרעה הינה, האם התובעת זכאית להשבת כספים אותם קיבלה בירושה במהלך חיי הנישואין, אשר שימשו לרכישת דירתם של הצדדים, הרשומה על שמם בחלקים שווים.

העובדות הציבוריות לעניין ותמצית טענות הצדדים:

1. הצדדים נישאו זל"ז כדמו"י ביום 02.07.06. בשל סכסוך בין בני הזוג, התובעת עזבה את בית המגורים המשותף בסוף חודש 09/16. בהתאם להסכמת הצדדים מועד הקרע נקבע ליום 01.10.16.
2. לכתחילה המחלוקת בין הצדדים היו מורכבות, ונגעו בעיקר לסוגיית המשמורת על ילדיהם הקטינים, עניינים אשר נידונו והוכרעו במסגרת תלה"מ 17-01-44223 ותלה"מ 17-02-56039.
17. בתמצית ייאמר כי האם העתיקה את מקום מגוריה ומגורי הקטינים מ X ל Y, ללא הסכמת האב. בהמשך הסכימו הצדדים על פיצול המשמורת על הקטינים באופן שכל הורה יהא הורה משמורן על אחד מהקטינים, כאשר האם ואחד הקטינים יתגוררו ב Y ואילו האב והקטין הנוסף יתגוררו ב X. בהמשך העתיקה האם את מקום מגוריה ומגורי הקטין שנותר במשמורתה ל Z, שוב, ללא הסכמת האב. בשל הקושי לקיים זמני שהות ומשיקולים נוספים של טובת הקטינים, הוריתי לאם לשוב ולהתגורר בכל ישוב שתבחר בין Y ל X, וככל שלא

בית משפט לענייני משפחה בטבריה

תלה"מ 17-01-44176 ע' נ' ע'

תיק חיצוני:

- 1 תעשה כן – יעבור הקטין שבמשמורתה למשמורת האב. בסופו של יום, משהודיעה האם
2 שאין בכוונתה להעתיק את מקום מגוריה מז – נקבע כי שני הקטינים יהיו במשמורת
3 אביהם.
- 4 3. הצדדים התגרשו (בהתאם להודעתם בפרוטוקול הדיון מיום 25.03.18), ובמהלך הדיון
5 שהתקיים ביום 25.03.18, הגיעו להסכמות לגבי כלל המחלוקות הרכושיות ביניהם, למעט
6 בכל הנוגע לסך של 109,000 ₪ - כספי ירושה שקיבלה התובעת, אשר שימשו לטענתה
7 לרכישת ביתם המשותף של הצדדים.
- 8 4. הצדדים רכשו את בית המגורים בשנת 2013, בעלות של 490,000 ₪. הנכס נרשם על שמם
9 בחלקים שווים. הצדדים מימנו את רכישת הבית, באמצעות משכנתא שנטלו מבנק מזרחי
10 טפחות, הלוואות מגורמים שונים, ובנוסף באמצעות שימוש בכספים שהיו בחשבון הבנק
11 ע"ש התובעת, חשבון אליו הופקדו כספי ירושה שקיבלה, ובכללם סך של 109,000 ₪
12 שבמחלוקת.
- 13 5. במהלך ההליך המשפטי, ביתם המשותף של הצדדים נמכר. לאחר כיסוי המשכנתא ושאר
14 החובות כמפורט בעמ' 9 לפרוטוקול, נותר לדון בשאלה האם יתרת כספי התמורה, צריכה
15 להיות מחולקת בחלקים שווים, כטענת הנתבע, או שמא התובעת זכאית למלוא הסך של
16 109,000 ₪, שמקורם, לטענתה, בכספי הירושה שקיבלה.

הדין החל:

- 21 6. הצדדים נישאו זל"ז בשנת 2006 ומשכך, חל עליהם משטר של איזון משאבים דחוי בהתאם
22 להוראות חוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג-1973 (להלן: "חוק יחסי ממון").
- 23 7. בהתאם לסעיף 5(א) לחוק יחסי ממון, הכלל הוא כי עם פקיעת הנישואין זכאי כל אחד מבני
24 הזוג ל"מחצית שווים של כלל נכסי בני הזוג", למעט נכסים מסוימים המפורטים בסעיף 5
25 לחוק יחסי ממון, אשר מוצאים מבסיס האיזון.
- 26 8. וכך קובע סעיף 5 לחוק יחסי ממון:
- 27 "א) עם התרת הנישואין או עם פקיעת הנישואין עקב מותו של בן זוג (בחוק)
28 זה – פקיעת הנישואין) זכאי כל אחד מבני הזוג למחצית שווים של כלל
29 נכסי בני הזוג, למעט –
30 (1) נכסים שהיו להם ערב הנישואין או שקיבלו במתנה או בירושה
31 בתקופת הנישואין;
32 (2) ...

בית משפט לענייני משפחה בטבריה

תלה"מ 17-01-44176 ע' נ' ע'

תיק חיצוני:

(3) "...

9. אמנם בהתאם להוראת סעיף 5(א)(1) הנ"ל, כספי ירושה שמקבל כל אחד מבני הזוג במהלך חי הנישואין אינם מהווים נכס בר איזון, אולם בהתאם להלכה הפסוקה, כספי ירושה שמוזגו והוטמעו ברכוש המשותף, הינם משותפים.

10. לעניין זה ר' הדברים שנפסקו מפי חברי כב' סגן הנשיא השופט אסף זגורי בתמ"ש-32491-05-10:

"מתוכן הסעיף עולה, כי כספי ירושה שמקבל אחד מבני הזוג במהלך הנישואין, אינם נכללים במסגרת האיזון, אלא שכידוע, אם מגלה בעל כספי הירושה את רצונו לערבב, למזג ולהטמיע הכספים הנבדלים האמורים בנכסים המשותפים או בחשבון משותף, הרי שיש ומכוח דיני השיתוף הכלליים הופכים הכספים למשותפים. דומה איפוא, כי סעיף 5(א)(1) לחוק יחסי ממון בין בני זוג, תשל"ג - 1973 קובע חזקה ראשונית, כי כספי ירושה לא יהוו חלק מבסיס האיזון ברם, חזקה זו ניתנת לסתירה מכוחו של דין ספציפי זה או אחר (רע"א 8672/00 אבו רומי נ' אבו רומי, פ"ד (6) 175 (2002); תמ"ש (ת"א) 20950/96 משה גלילי נ' רות גלילי [פורסם בנבו]; תמ"ש (ת"א) 21850/96 תגר שמואל נ' תגר פרידה (11/09/1996), פורסם במאגרים [פורסם בנבו]); תמ"ש (כ"ס) 22780/05 ח. ד. נ' י. ד. (11/07/2007), פורסם במאגרים [פורסם בנבו]); לעניין מסקנה שיפוטית כי הטמעת כספי ירושה בחשבון משותף ושימוש בהם מצביעה על שיתוף ראוי: תמ"ש (י-ם) 1622/06 נ. א. נ' כ. מ. (31/12/2007), פורסם במאגרים [פורסם בנבו]); פרופ' שיפמן "ואף על פי כן – שיתוף בנכסים" משפטים כ"ו, (תשנ"ה – תשנ"ו), 399, 406-404.

כאשר מדובר בכספים שחלה עליהם הוראת סעיף 5(א)(1) לחוק יחסי ממון בין בני זוג אך הם הופקדו בחשבון בנק משותף או חשבון בנק של הצד האחר, היו לא מעט פעמים שהם נחשבו למשותפים מרגע הפקדתם לאותו חשבון (ע"א 655/89 מטלון נ' כץ, פ"ד מה(3) 845, 849-850 (1991); ע"א 1967/90 גיברשטיין נ' גיברשטיין, פ"ד מו(5) 661 (1992); תמ"ש (כ"ס) 22780/05 ח. ד. נ' י. ד. (11/07/2007), פורסם במאגרים [פורסם בנבו]).

אין חולק, כי השאלה היא בדרך כלל תלויה נסיבות וראיות של כל מקרה ומקרה."

בית משפט לענייני משפחה בטבריה

תלה"מ 17-01-44176 ע' נ' ע'

תיק חיצוני:

- 1 11. כן ר' הדברים שנפסקו בתמ"ש 56045-10-10 ע.ש נ' ש. ש (25.01.12) ובתמ"ש (י-ם)-5635-
- 2 10-13 פלונית נ' פלוניס (23.04.17) וההפניות הרבות שם.
- 3 12. מהאמור לעיל עולה כי במצב של עירוב ומיזוג נכסים של בני זוג, לרבות נכסי ירושה, אשר
- 4 מוטמעים בנכסים משותפים או בחשבון בנק משותף, כספים אלה הופכים להיות משותפים,
- 5 ואין עוד מקום להתחקות אחר מקורם.
- 6 13. כך, נפסק כי כאשר נרשמת דירת מגורים משותפת על שם שני הצדדים בחלקים שווים
- 7 ואין הסכם ממון הקובע אחרת, הדירה שייכת לשני הצדדים בחלקים שווים, ללא קשר
- 8 למידת ההשקעה של מי מהצדדים ברכישה.
- 9 14. לתוצאה זו ניתן להגיע הן מכוח דוקטרינת עירוב ומיזוג בין נכסים של בני זוג, כפי
- 10 שפורטה לעיל, והן מכוח דיני המתנה: בהתאם לפסיקה, פירוק שיתוף בנכס משותף, נעשה
- 11 ללא קשר למידת ההשקעה של כל צד בנכס, שכן ההנחה היא שבני זוג התכוונו לאיזון
- 12 ולשוויון, וכל תרומת יתר של צד אחד היא בגדר ויתור או מתנה של צד זה לצד האחר.
- 13 15. לעניין זה יפים הדברים שנפסקו בע"א 66/88 דקר נ' דקר, מג(1) 122 (1989):

15 "טענת המשיב היא, כי הוא תרם את חלק הארי של הכספים

16 לרכישת הדירה. גם אם נכונה טענה זו, אין די בכך כדי לשלול את

17 זכויותיה של המערערת. כאשר הסכם לרכישת נכס נעשה על-ידי שני

18 בני-זוג, יש בכך ביטוי לרצונם לחלק את הזכויות ביניהם באופן שווה,

19 יהא חלקו בהשקעה של כל צד אשר יהא. ישנם מצבים תדירים, בהם

20 בני הזוג הנישאים רושמים דירה על שם שניהם, והכסף ניתן על-ידי

21 צד אחד בלבד. האם פירוש הדבר, שאחרי שנים ניתן יהיה לגלגל את

22 העניין אחורה ולבטל שיתוף, שביטוי ברישום מקובל מאוד במציאות

23 הישראלית, בהסתמך על המקורות הכספיים ששימשו כל צד במועד

24 כלשהו בעבר? סבורני, כי יש להשיב על כך בשלילה. כאשר בני-זוג

25 רושמים נכס בבעלות משותפת, הרי ההנחה היא, שבני הזוג התכוונו

26 לאיזון ולשוויון, וכל תרומת יתר של צד אחד היא בגדר ויתור או מתנה

27 של צד זה לצד האחר. תרומה כזו קשורה עם הנישואין, והיא מוצאת

28 את ביטויה בהסכמה על רישום הבעלות המשותפת. גישה אחרת

29 תרוקן את הרישום המקובל של שיתוף ברכוש בדירה של בני-זוג

30 מתוכנו ותהפוך אותו לאות מתה"

- 31
- 32 16. כן ר' הפסיקה שהובאה בהרחבה בתמ"ש (נצרת) 810-04-15 ו.ד נ' א.ד (29.07.2015), לרבות
- 33 ע"א 343/87 פרי נ' פרי, פ"ד מד(2) 154, 164 (1990); ע"א 384/88 זיסרמן נ' זיסרמן, פ"ד

בית משפט לענייני משפחה בטבריה

תלה"מ 17-01-44176 ע' נ' ע'

תיק חיצוני:

- 1 מג(3) 205 (1989); תמ"ש (בי"ש) 18489-02-12 ח' נ' ח' (19/4/2015); (תמ"ש (י-ם) 16622/06
- 2 ו.א. נ' כ.מ. (31.12.07); תמ"ש (י-ם) 21230/07 נ. ק. נ' ל. ק. (06/10/2011); תמ"ש (חי')
- 3 14560/01 ז.כ. נ' ג.כ. (פורסם במאגרים); תמ"ש (תי"א) 15271/96 שלף נ' שלף
- 4 ((8/11/2001)).
- 5 17. כן ר' הדברים שנפסקו בתמ"ש (בי"ש) 29456-06-11 י.ב.ב נ' ה.ב.נ (12.04.13) שם נפסק כי
- 6 החריגים שנקבעו בסעיף 8 לחוק יחסי ממון, מאפשרים בנסיבות חריגות שלא להקנות
- 7 זכויות בנכס הרשום ע"ש בן זוג אחד בלבד לבן הזוג "הלא רשום", אך הם אינם מאפשרים
- 8 שלילת זכויות בנכס הרשום ע"ש שני בני הזוג.
- 9 18. כב' השופט סארי ג'יוסי בעמ"ש (חי') 61008-06-13 נ.מ.א. נ' נ.י.א. (11.6.14), פסק כי
- 10 השקעה בלתי שוויונית ברכישת הדירה מהווה למעשה מתנה שהושלמה מקום שהדירה
- 11 נרשמה בחלקים שווים והדבר מקים מחסום מלתבוע החזר המתנה. עוד נקבע, כי משנרכש
- 12 נכס במשותף ונרשם במשותף אין כלל מקום לחקור מהו מקור הכספים אותם השקיע כל
- 13 אחד מן הצדדים בנכס. בר"ע שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה (בע"מ 4480/14 פלונית
- 14 נ' פלוני (30.7.14)).
- 15 19. וכך קבע כב' השופט ג'יוסי:
- 16 "השקעת כספים עודפים על ידי מי מבני הזוג לצורך רכישת דירה,
- 17 שנרשמה בחלקים שווים על שם שני בני הזוג, נשלטת על ידי דיני
- 18 המתנה. במצב בו בני זוג השקיעו בדירה ביחס שונה, אך רישום
- 19 הבעלות בדירה לא משקף יחס שונה זה, אלא רישומה של הדירה
- 20 נעשה שווה בשווה, מדובר במתנה שהושלמה עם נתינת הכספים
- 21 ורישום הדירה, שהעניק מי שהשקיע כספית יותר ואין הוא יכול כעת
- 22 לדרוש אותה חזרה...
- 23 ויודגש, על פי ההלכה הפסוקה, משנרכש נכס במשותף ונרשם
- 24 במשותף אין כלל מקום לחקור מהו מקור הכספים אותם השקיע כל
- 25 אחד מן הצדדים בנכס. בנסיבות הללו, ככלל לא תישמע טענת אחד
- 26 הצדדים כי השקיע יותר מחברו ברכישה וכי בשל כך עומדות לזכותו
- 27 זכויות בעלות ביותר מאשר מחצית הנכס."
- 28
- 29 20. בפסיקה נדונה השאלה האם ניתן להחיל הוראת סעיף 8(2) לחוק יחסי ממון בין בני זוג
- 30 התש"ל"ג – 1973, מקום שדיני המתנה אינם מעניקים תרופה. ר' למשל, כב' השופט ג'ייפמן
- 31 בעניין שלף לעיל, אשר שלל אפשרות זו. יחד עם זאת חברי כב' סגן הנשיא השופט אסף
- 32 זגורי, סבר כי לא נסתם הגולל על האפשרות לערוך איזון בלתי שוויוני בדירת המגורים
- 33 משותפת, מטעמים אחרים שאינם קשורים בעבר, אלא קשורים בעתיד, כאשר הכוונה היא

בית משפט לענייני משפחה בטבריה

תלה"מ 17-01-44176 ע' נ' ע'

תיק חיצוני:

1 ליציאה של בני הזוג מקשר הנישואין במצב של שוויון הזדמנויות כלכלי ולו בקירוב. כן ר'
2 הדברים שנפסקו בעניין זה בעמ"ש (חי) 61008-06-13 הנ"ל, שם סבר כב' השופט גיוסי כי
3 לא ניתן לחלק דירה משותפת הרשומה ע"ש שני הצדדים באופן המנוגד את הרישום
4 באמצעות שימוש בסעיף 28(2) לחוק יחסי ממון, וקרא למחוקק לשקול תיקון החוק,
5 ובהערת כב' השופט רובינשטיין בבע"מ 4480/14 הנ"ל. כן ר' פסק דינה של כב' השופטת
6 ד"ר נאוה בן שחר בתמ"ש 22954-11-14 ק' ואח' נ' ק' (20.12.17).

7 21. עוד ר' הדברים שנפסקו בבע"מ 1955/17 פלונית נ' פלוני (18.04.2017) מפי כב' השופט
8 רובינשטיין:

9
10 "עם זאת, מוצא אני להשאיר בצריך עיון את מה שעשוי להישמע
11 לכאורה מקביעתו של בית המשפט המחוזי, כי מעיקרא ככלל – אמנם
12 תוך הותרת פתח לחריגים – אין מקום להחלת מנגנוני האיזון השונים
13 הקבועים בחוק יחסי ממון מקום שענייננו בנכס הרשום על שם שני
14 הצדדים ומצוי בבעלותם המשותפת. לדידי, מעיקרא יש להשקיף אל
15 יחסי הרגוש (צ"ל: "רכוש" א.ג.) בין בני הזוג באספקלריה של חוק
16 יחסי ממון, קרי, מכלול היחסים בין בני הזוג ולא "שותפות" גרידא.
17 חרף מעמדה הרם של הזכות הקניינית והכללים הבסיסיים החלים
18 בפירוק שיתוף קנייני, ישנם טעמים כבדי משקל לגישה מרוככת יותר
19 כאשר ענייננו בפירוק נכס – בודאי הדירה – הנמצא בבעלות משותפת
20 של שני הצדדים, כחלק מפירוקו של התא המשפחתי.... בנסיבות
21 חריגות, כי איזון של מחצה על מחצה אינו צודק בנסיבות, ולבני הזוג
22 אין רכוש פרט לדירת המגורים הרשומה על שמם בחלקים שוים, ניתן
23 לתהות אם יש מקום לשלול מראש את האפשרות לפיה ייעשה
24 שימוש בסעיף 28(2) לחוק וייקבע, כחריג, כי פירוק השיתוף ומכירת
25 הנכס ייעשו שלא באופן שיוני..."

26
27 מן הכלל אל הפרט:

28
29 22. יישום הכללים שנקבעו בפסיקה על נסיבות המקרה שלפניי, מוביל למסקנה לפיה בענייננו
30 אין התובעת זכאית לקבלת הכספים שהשקיעה בדירה המשותפת לאחר שזו נרשמה
31 בחלקים שווים על שם שני הצדדים, וזאת אף אם מקורם של הכספים בכספי ירושה, אשר
32 לכתחילה אינם מהווים חלק מבסיס האיזון.

בית משפט לענייני משפחה בטבריה

תלה"מ 17-01-44176 ע' נ' ע'

תיק חיצוני:

23. ראשית, יוער כי התובעת תבעה סך של 109,000 ₪ בלבד אשר הועברו בהעברה בנקאית מחשבון הבנק שלה, לחשבון הבנק של מוכר הדירה מר י' מ', ביום 30.10.13 (נספח ה' לתצהיר התובעת), שכן לטענתה זהו הסכום היחיד ששולם עבור הדירה ואשר לגביו יש לה אסמכתא. אקדים ואציין כי לכתחילה לא היתה מחלוקת כי כספים אלה מקורם בכספי הירושה, ובית המשפט התבקש להכריע מה דינם. יחד עם זאת בסיכומי טען הנתבע כי מאחר שלחשבון הבנק של התובעת הופקדו גם 40,000 ₪ מכספי הלוואה שלקח, ומאחר שלטענת התובעת נעשה שימוש בכספים המצויים בחשבון הבנק של התובעת לצרכים שונים – כלל לא הוכח כי הסך של 109,000 ₪ מקורם בכספי ירושה דווקא ולא בכספי הלוואה של הנתבע. בעניין זה יובהר כי לא ניתן להתחקות אחר הכספים המופקדים לחשבון בנק ממקורות שונים, ואלה הם אינם "צבועים" למטרה זו או אחרת. יחד עם זאת, אינני מקבלת את טענת הנתבע בעניין זה: מעבר לכך שמדובר בהרחבת חזית פסולה, לחשבון הבנק הופקדו לכל הפחות סך של 190,000 ₪ מכספי ירושת התובעת, ו-40,000 ₪ כספי הלוואה של הנתבע (אשר לגביהם הוסכם כי מדובר בהלוואה משותפת, אשר יתרתה אוזנה בין הצדדים). מחשבון זה שולמו הוצאות נוספות של הליך המכירה (כגון שכ"ט עו"ד ותיווך). לא יכול להיות ספק, שחלק הארי של הסכום שבמחלוקת מקורו בכספי ירושה של התובעת, ומכל מקום לצורך הליך זה יוצאת אני מנקודת הנחה כי מלוא הסכום מקורו בכספי הירושה, כפי שאכן הסכימו הצדדים בפני (עמ' 9 לפרו' ש' 1-2).
24. אין חולק כי הצדדים ניהלו במהלך החיים המשותפים חשבון בנק משותף בבנק מזרחי טפחות. כאשר התובעת קיבלה כספים מעזבון הוריה המנוחים (אשר שניהם נפטרו בפרק זמן של כשלושה חודשים זמ"ז), אלה הופקדו לחשבון בנק על שמה בבנק פועלי אגודת ישראל. חשבון זה נפתח בטרם קיבלה את כספי הירושה, לטענתה על מנת להבהיר כי מדובר בכספים שלה בלבד. לטענת התובעת כספי הירושה שקיבלה עומדים על סך של 200,000 ₪ אולם לתצהירה צורפו אסמכתאות המעידות כי כספי הירושה הינם בסך של כ-190,000 ₪ בלבד.
25. הגם שהתובעת טוענת שתמיד הבהירה לנתבע כי מדובר בכספי ירושה שלה, היא הודתה שכאשר רצו לרכוש דירה, הופקדו לחשבון זה כספי הלוואה שהנתבע לקח מבנק לאומי, בסך של 40,000 ₪, משום שלשיטתה "יידענו שאם זה ייכנס לחשבון המשותף, זה ייבלע בין כל החובות ולא תהיה שום אפשרות" (עמ' 9 ש' 17-20). כן העידה במסגרת חקירתה, כי כספי הלוואה הופקדו לחשבון שלה בבנק פאג"י, על מנת שיוכלו לרכוש דירה משותפת (עמ' 9 ש' 13-17).
26. מהאמור לעיל עולה, כי הצדדים לא עשו שימוש בחשבון זה לצורך הפרדת כספי הירושה, מתוך כוונה שאלה לא ייטמעו ברכוש המשותף, אלא בהסכמה, ייעדו את הכספים המצויים

בית משפט לענייני משפחה בטבריה

תלה"מ 17-01-44176 ע' נ' ע'

תיק חיצוני:

- 1 בחשבון, לרכישת ביתם המשותף, כאשר בפועל שימש החשבון גם למימון ההוצאות
2 השוטפות של הבית:
- 3 27. הנתבעת הבהירה בחקירתה, כי לחשבון בנק זה הופקדו הרבה מעבר לסך של 109,000 ₪
4 שבמחלוקת, וכי מחשבון זה שולמו גם הוצאות עו"ד עבור רכישת הדירה המשותפת, שכ"ט
5 למתווך, וכן הועברו "כספים לחשבון המשותף לכסות כל מיני חובות שהיו לנו וכל מיני
6 דברים של הוצאות של הבית שלי" (עמ' 9-10 לפרוטוקול). בהמשך הבהירה שכל פעם
7 כשהיה צורך בכסף מזומן, הוציאה מחשבון זה (עמ' 11 ש' 22).
- 8 28. בתצהירה רמזה התובעת כי סיכמה עם הנתבע שכל כסף שתשקיע בדירה מתוך כספי
9 הירושה יוחזר לה אם ייפרדו, אולם למעשה לא טענה זאת במפורש. ר' סעיף 9 לתצהירה
10 שם טענה כי מעולם לא היתה לה כוונה ליתן סכומם שהיוו חלק גדול מערך הדירה מבלי
11 שיובטח לה שאם חלילה יקרה משהו תקבל את חלקה היחסי. בסעיף 10 לתצהירה טענה כי
12 לא חשבה שהנתבע לא יעמוד במילתו (אך לא פרטה מהי אותה "מילה"), והיתה בטוחה
13 שהוא יהיה הוגן אם יקרה משהו, ובסעיף 12 לתצהירה טענה כי לא האמינה שהנתבע
14 יתכחש להסכמות שהיו ביניהם אולם כלל לא ציינה מה היה פשרן של אותן הסכמות.
15 29. בחקירתה הנגדית (עמ' 10 ש' 10-14 ר' תיקון בעמ' 17 ש' 4-8) העידה כדלקמן:
16
17 "ש. את אומרת בתצהיר שלך שאת סיכמת עם ר' שכל כסף שאת
18 תשקיעי בדירה מתוך כספי ירושה יוחזר לך אם תיפרדו נכון?
19 ת. זה היה ביום שסגרנו, שעמדנו לסגור את החוזה או שהלכנו
20 לראות, משהו כזה. זה היה קצת לפני החוזה לא יודעת תאריכים
21 מדויקים, אמרנו מה יקרה אם חס ושלום קורה משהו והוא אמר לי
22 למה את חושבת שיקרה כזה דבר? אני בחלומות הכי שחורים שלי לא
23 חשבתי שיקרה בינינו משהו. אני סמכתי עליו ואמרתי יש מינימום
24 של הגינות שמה שמגיע לי ומה שהשקעתי אני אמורה לקבל את זה"
25
- 26 30. כלומר הן בתצהיר והן בחקירתה, התובעת לא טענה כי הנתבע התחייב מפורשות להשיב לה
27 את כספי הירושה, במידה ויתגרשו ויאלצו למכור את הבית. הנתבע בתצהירו הכחיש כי
28 הגיעו להסכמות בעניין זה ולא נחקר בנקודה זו בחקירתו הנגדית. לשאלת בית המשפט
29 הצהיר כי מעולם לא דיברו ביניהם מה יהיה עם כספי הירושה אם יפרדו.
- 30 31. לשאלה האם התייעצה עם עו"ד כיצד לשמור על כספי הירושה (אשר הועברו לידיה
31 באמצעות מנהל עזבון שמונה לעזבון הוריה המנוחים) השיבה: "לא התייעצתי עם אף אחד.
32 לא חשבתי שיהיה מצב כזה. אני ידעתי שר' בן אדם הוגן ולא חשבתי שיקרה משהו. היה

בית משפט לענייני משפחה בטבריה

תלה"מ 17-01-44176 ע' נ' ע'

תיק חיצוני:

- 1 ברור לי שהוא יהיה הכי הוגן". כן אישרה שלא היה בינה לבין הנתבע כל הסכם בכתב בנוגע
2 להשבת הסך של 109,000 ₪ (עמ' 11 ש' 19-20).
- 3 32. טענת התובעת לפיה הוסכם בין הצדדים שאם ייאלצו למכור את הבית היא תקבל את
4 הכספים שהשקיעה מתוך כספי הירושה, לא הוכחה, ושוכנעתי כי הדבר לא היה יותר
5 ממשאלת לב של התובעת. כאמור גם התובעת בחקירתה הנגדית דיברה במעורפל על כך ואף
6 היא לא טענה בחקירתה ובתצהירה, כי הדברים נאמרו בצורה מפורשת.
- 7 33. ממכלול הראיות שהובאו בפניי, עולה בבירור כי כספי הירושה נטמעו ברכוש המשותף
8 והצדדים עשו שימוש בכספים אלה לצורך ניהול שוטף של ביתם כמו גם לרכישת הבית.
9 התובעת לא טוענת לזכותה להשבת מלוא כספי הירושה, אלא תובעת חלק מהסכום אשר
10 שימש לרכישת הדירה המשותפת. כפי שפורט בהרחבה לעיל, משבסופו של יום הצדדים
11 רשמו את הדירה על שמם בחלקים שווים, יש לקבוע כי כספים אלה ניתנו במתנה מהתובעת
12 לנתבע, מתנה שהושלמה עם נתינת הכספים ורישום הדירה. בנסיבות אלה אין נותנת
13 המתנה רשאית לחזור ממנה, ולפיכך אינה זכאית לקבל לידיה את הכספים ששימשו
14 לרכישת הבית המשותף, בדיוק כפי שאינה זכאית לדרוש השבת שאר הכספים שהוציאה
15 לטובת ניהול הבית.
- 16 34. ערה אני לקושי של התובעת, לפיה תקופת השימוש המשותף בדירה היתה קצרה ונמשכה
17 כשלוש שנים בלבד, אולם תחושת ההחמצה או תחושת אי הצדק של התובעת, אינה מהווה
18 עילה לחזרה ממתנה שהקנייתה הושלמה, לפי הוראות חוק המתנה, התשכ"ח-1968.
- 19 35. הדיון החשוב הנוגע לשאלת תחולתו של סעיף 2(18) לחוק יחסי ממון במקרה של דירה
20 הרשומה בחלקים שווים ע"ש הצדדים, יוותר אף במקרה זה בצריך עיון. גם אם התובעת
21 טענה לחלוקה לא שוויונית בכספי התמורה, בסעיף 25 לכתב התביעה, בסיכומיה זנחה
22 טענה זו וסמכה ידיה על הטענה לפיה זכאית היא להשבת כספי הירושה ששימשו לרכישת
23 הבית המשותף מטעמים הנעוצים בהשקעה בלתי שוויונית בנכס המשותף אשר מקורה
24 בנכסים שאינם ברי איזון ובהתחייבות כי הכספים יושבו במקרה של פירוד.
- 25 36. עוד יצויין כי לא נטען ולא הוכח חוסר תום לב, או מניע כלשהו מצידו של הנתבע, בכל הנוגע
26 למהלך האמור לפיו הזכויות בבית ירשמו בחלקים שווים בין בני הזוג, חרף הפערים
27 בהשקעה בנכס ולכך שלאחר תקופה קצרה, הצדדים יפרדו (פרידה אשר היתה ביוזמתה של
28 התובעת).
- 29 37. לא עלה בידי התובעת לסתור את ההנחה בדבר השיתוף בדירה הרשומה ע"ש שני הצדדים,
30 וכאמור לעיל, אין בעובדה שאחד מבני הזוג תרם יותר מבן הזוג השני לרכישת הנכס
31 ממקורותיו העצמיים, כדי להפריך את הנחת השיתוף והאיזון העולה מרישום הנכס בבעלות
32 משותפת.
33

בית משפט לענייני משפחה בטבריה

תלה"מ 17-01-44176 ע' נ' ע'

תיק חיצוני:

לסיכום:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15

38. בנסיבות אלה אני מורה כי מלוא התמורה שהתקבלה ממכירת הבית לאחר כיסוי כל החובות של הצדדים בהתאם לפסק הדין החלקי ולאחר כיסוי ההוצאות הכרוכות במכירת הדירה, תחולק בחלקים שווים ביניהם.

39. תביעת התובעת להשבת הסך של 109,000 ₪ - נדחית.

40. חרף התוצאה אליה הגעתי, כל צד ישא בהוצאותיו.

41. ניתן לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.

ניתן היום, כ"ז אב תשע"ח, 08 אוגוסט 2018, בהעדר הצדדים.

אביבית נחמיאס, שופטת